

קרבן

התרומה פרק רביעי שקלים הערה

העדה יב.

מסורת הש"ס

(א) כִּירוּתוֹ ע"ש (ג) חוּלֵן (ג) צ"ב
 חֲנֻכָּה (ג) צ"ב עַל מַמְרֵה כּוּן דַּרְךְ
 (ד) וַיִּבְרָא בְּדַמְיָהּ עֲלוֹת מִשְׁכָּן
 נִסְתָּכִים וַיִּלּוּ וְכו', (ה) צ"ב שם וְנִסְתָּכִים
 (ו) כִּירוּתוֹ (ז) וַיִּנְעֵל הַלֵּב,
 (ח) חוּלֵן (ט) שם
 (י) חֲנֻכָּה לֹא כִּי חֲנֻכָּה עַל דִּלְיוֹן
 (יא) הִדְבַּר צ"ב וַיִּבְרָא עַל דִּלְיוֹן
 חֲנֻכָּה חוּלֵן הִקְדִּישׁוּ אִי"ב ע"כ דִּלְיוֹן
 כֵּן כִּבְרָה לֹא שֶׁבִּיחַ לִינִי וְכו' וַיִּבְרָא
 (יב) לֹא חֲמֻרִים לֹא שֶׁבִּיחַ וְכו',
 (יג) הִדְבַּר צ"ב דִּהַא בְּדִידָא מִן דַּמְיָה
 בְּדַמְיָה עֲלוֹת וַיִּלּוּ נִסְתָּכִים כּוֹפֵר הוּא
 וַיִּבְרָא בְּדַמְיָהּ עֲלוֹת וַעֲדוּר הַכּוֹסִים
 וְכו',

עין משפט
נר מצוה

ה א מ״י פרק ה מערכין ה״י :
ו ב מ״י שם ה״י :
ז ג מ״י שם ה״י :
ח ד מ״י שם ה״י ופ״ו ה״א :
ט ה מ״י שם פ״ו הלכה ח :
י ו מ״י פרק ה ממעילה ה״י :
יא ז מ״י פרק ה מערכין ה״י :

נוסחת הבבלי

(א) השוא את מדתו כי' שמעתי
נדבתי שמעתי כי' (ב) המוקדש
למקדשים כי' לאשור כי' (ג) קטורות
יבסע אתמר כי' לבדתי וחלני על
הכל כי' אתמר ר' חזינא דר' אליעזר
כי' ר' אליעזר כי' ימכרו לחמם
למלוות כי' (ד) כבר נאמר כי' צמח
אלן צימין מתקדש אתר נכסוי מעדן
כי' ר' רואה כי' אבל המוקדש מאלן
כי' ר' צה' ר' הונא כי' (ה) על
רעמיה דר' יוחנן לא שניא כי' ר"א
כי' ר' אבהו כי' ר' אחא קדשי
בס' ר' צה' ר' ר' צה' ר' צה' ר' צה'

הגהות הגר"א

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

יִשְׁטוּ לְאֻמּוֹתָם שָׂכָרָם. וַיִּזְכְּלוּ לְחַלּוֹץ אֶת־אֵם שְׁאֵל דָּבָר
הַקֶּדֶשׁ: **אֵינֶם מִן הַמִּדֵּה.** מִלֹּחֶם אֵין מִלֵּה: וְעַתָּה וְעַתָּה
מִתּוֹת הַקֶּדֶשׁ שְׁאֵל הַקֶּדֶשׁ מִלֵּחֶם אֵין מִלֵּה: **וְדַמְיוֹ**
קִדְשׁ מִמֵּימִם לְבָדֵק הַבֵּית אֵין נִשְׁדֵּים אֵלֶּה לְמִזְבֵּחַ וְהַדְמִים
יִפְלוּ לְדָבָר: **וַיִּזְכְּרוּ דְבָרֵינוּ עוֹלוֹת.** קִסְבָּר מִדֵּה
לְחַלּוֹת לְמִזְבֵּחַ מִתּוֹת לְמִזְבֵּחַ אֶקְדִּישְׁכֶּם הֵלֶן וְזָכַר
עֲמָן יִקְרְבוּ עוֹלוֹת אֵלֶּה נִקְבֹּת אֵין קִרְבֹּת שְׁלֵמִים
דְּרַמְיֵיהֶם יִקְרְבוּ שְׂחִיב כֹּהֵן לְגִבּוֹה הֵלֶן מִדְּמִי
לְזָכַר יִזְכְּרוּ מִלֵּחֶם דְּרִיז לְחַלּוֹת לְמִזְבֵּחַ אֵין מִלֵּה
קִדְשׁ הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְכְּרוּ דְבָרֵינוּ עוֹלוֹת: **הַמִּקְדָּשׁ בְּפִי**
שֹׁמֵר מִלֵּחֶם וּבִכְשֵׁי הַקֶּדֶשׁ נִשְׁפָּרְצִין וְהַבְדִּילִין
אֵין מִמּוֹ וְאֶפְסִי: אֵל מִלֵּחֶם בְּהֵמָה לְמִזְבֵּחַ וּבִכְשֵׁי לְבָדֵק
הַבֵּית שְׁמַעֲיִין שְׁדַעְמוֹ שֶׁכֵּל יֵלֶן אֵל מִקּוֹם א' לְבָדֵק
הַבֵּית אֵלֶּה הַמִּקְדָּשִׁים כָּסֶם לֵךְ נִכְשֵׁי אֲמַרְשֵׁי שְׁדַעְמוֹ
לְקַדְשֵׁם לֵךְ דָּבָר לֵתָה שְׁהוֹרָה אֵין: **עֵינֵם שְׂמִינִים**
וְשִׁלּוֹת. שֶׁן לְחַלּוֹת וְלִנְסִים: **וְעוֹפּוֹת.**

מוריס וצני ויונה: ר' יעקב וכו'. טעמו מפרש
גמרא: גב' קטורה. היינו דברים הרחוק לקרבתו
צנור: דבמה וימיו וקטומם כד מר להו
וקסר יחד מתדבק קטורה ור' הושעא פליג דכ"י
לע: מן חתני. בתמורה פ"ו: ומעוין ודבריו.
שם המקדש: הלא צדק בעל מועיל בתלמי: ואין
בין הנאה לנפנים. משא"כ בקדש: מזה הבשר
או הטור לנשים: דרש"א. הלא דמן חסם
קדשות לנדה: דרש"א מפניו לא צריכה חז"א
כ"י: לא מן קיטין. מבאי איני ק"י קרל א"י
במקדש בית ממש: ר"י י פליגי במקדש נכסיו.
והפ"ק ופולג במקדש נכסיו הוא דרש"א חז"ל
הבמות ידועו לבקד הבית שאין חז"ל דברו
ומדשאר נכסיו לבדק הבית אף במה נמי: אכל
עדרו. דלומר במקדש הבמות לחור אף
ר"א מודה שכן לנזבח שני שראויין לנזבח: כל
עמא מוויי. אפי' ר"א מודה שהוא לבדק הבית
שאינו חלם חולק דברו: בהמה לא לנזבח היא.
במניה וכוין דבמה לנזבח ינמא הכל לנזבח חלם
שאר נכסיו וכוין חולק נמא דברו וסמיקא חלמיה:
ומשני בהמה. ודאי לנזבח היא אלא הכא חולקין
לקולא ואמרינן דבדק הבית הוא מומתם המקדש
הוא ולא פ"י שם המקדש בממה אלא חמר נכסיו ה"ל
לחומר בפרושים שיהו לבדק הבית: לא נפלי וכו'.

ל"ס המקדש נכסו וז"ל המקדש עדר חבריו
 פלגיו ר"ל ור"י * **שדורין תמימים** ע"ד שעבר
 וקראם ממנו' לדבר היום כמנ' נפצין בעור שכן
 תמימים ויזאין לחלוץ: (* **מסנ'** דחולין פ' הדורש
 נמי ידקא): **תמימים אחרם** ק. תמימים ה' אצל
 מן אלה ולכן וזכנו של בעל מוס שדורש של על
 מוס קבוע הוא דמוחרי' לאחר פדיון אצל של
 * כ"ה בכל דפוסים הקדמון והוא נעמק מפרשו
 מהר"פ י' לפירוש אצל אפי ממנו הוא קושא ולא
 סתמית' דקו:

משנת אליהו

[illegible]

אָסס מרעה עד שחטאָפּאָז ותמכר ויביא בדמיה אָסס
והכל לצדק הבית ואינו חולק הקדשו ור' [יהושע]
והמין ויביא בדמיה עולות. ירושלמי אחר ר' אבהו
ללא עופות פי' אין מקריבין הן עמלן. הקריבו אין את
הם ועוד דערין לו פדיון מנה לו דמיה צפרק המנחות
והופעה צערקין ובצמחה בעלת מן משתעי קרא :

תקלין חדתי

[illegible][illegible][illegible]

יהושע ס"ל כ"ר שמעון דלמור כל מילי דלא חז
אס קרב אשמו יפלו דמיו לנדבה ר"ש אומר ח
חלק הקדישו לקדשי מוצח ולדק הבית : צפירו
בשם ריש לקיש טעמא דר' אליעזר דכמבי דבר א
יכול דכמבי צבקר ולא צעופות לפדותו אין את
והנסכים העופות והעצים והצלונה וכלי שרת א

תורה אור השלם

1 ואיש כי יקדש את ביתו קדש לוי והעריכו הבהן בין טוב ובין רע באשר יעריך אותו הבהן בן יקום: ויקרא כז יד
2 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויספ חמישית בספ ערכך עליו והיה לו: ויקרא כז טו